

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ดร.ทวิศักดิ์ ชันยศ

พ.ศ.2550

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามและเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศ คณะ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 608 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของ Oxford (1990) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ mean, standard deviation, Pair Sample t-Test และ a univariate analysis of variance ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าในภาพรวมนักศึกษามีระดับความถี่ในการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่นักศึกษาเพศชายมีระดับความถี่การใช้มากกว่าเพศหญิง และนักศึกษาที่มีผลการเรียนดีจะใช้พฤติกรรมการเรียนมากกว่าคนที่มีการเรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญ แต่คณะของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความถี่การใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยนี้จึงเสนอแนะให้อาจารย์สอนพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมให้นักศึกษาในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

A study of freshmen English language learning strategies,

Pibulsongkram Rajabhat University

ABSTRACT

The purpose of this research were to study the use of the English language learning strategies of freshmen and examine the relationships between the strategies used and their gender, faculties and levels of English proficiency. The subjects of the study were 608 freshmen studying at Pibulsongkram Rajabhat University in the Academic Year 2006. The data were collected by using a questionnaire adapted from Oxford (1990) on learning strategies. Mean, standard deviation, Pair Sample t –Test and a univariate analysis of variance were used to analyze the data. The results revealed that these learners, as a whole, reported medium frequency of use of language learning strategies. Regarding students' level of English proficiency and gender, these two variables were found to have much relationship to the students' frequency of strategies used, but their faculties were not related to their use. It was suggested that students be explicitly taught to make better use of their learning strategies to improve their English proficiency.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ง
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ตัวแปรในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับและหน่วยงานที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	5
ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ.....	7
ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ.....	8
งานวิจัยด้านกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้อง.....	9
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	12
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	12
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	13
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	13
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	14
4 ผลการวิจัย.....	15
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	15
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	15
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียน ภาษาอังกฤษ.....	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียน ภาษาอังกฤษ.....	22
4 อภิปราย/วิจารณ์ผล.....	28
5 สรุป และเสนอแนะ.....	28
บรรณานุกรม.....	33
ภาคผนวก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	37

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักศึกษาแบ่งตามคณะ และเพศ.....	15
2	จำนวนนักศึกษาแบ่งตามคณะและผลการเรียน.....	16
3	จำนวนนักศึกษาจำแนกตามเพศและผลการเรียน.....	16
4	ความถี่การใช้กลวิธีด้านความจำ.....	17
5	ความถี่การใช้กลวิธีด้านปัญญา.....	18
6	ความถี่การใช้กลวิธีด้านการชดเชย.....	19
7	ความถี่การใช้กลวิธีด้านอภิปัญญา.....	20
8	ความถี่การใช้กลวิธีด้านจิตใจ.....	20
9	ความถี่การใช้กลวิธีด้านสังคม.....	21
10	วิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรง แลกกลวิธี ทางอ้อม โดยใช้วิธี Pair Sample t-Test.....	22
11	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีจำแนกตามคณะ โดยวิธีวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทาง โดยมีเพศและผลการเรียนเป็น ตัวแปรร่วม.....	24
12	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีจำแนกตามเพศ โดยวิธีวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทาง โดยมีเพศและผลการเรียนเป็น ตัวแปรร่วม.....	25
13	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีจำแนกตามผลการเรียน โดยวิธี วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทาง โดยมีเพศและผลการเรียน เป็นตัวแปรร่วม.....	26

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในขบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในแบบดั้งเดิมนั้น องค์ประกอบด้านวิธีสอนและตัวผู้สอนมีความสำคัญมาก เพราะความเชื่อที่ว่า การเรียนจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว นั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นหลัก ดังนั้นงานวิจัยและบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและงานวิจัยต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะมุ่งเน้นทางด้านวิธีการสอนเป็นสำคัญ

แต่ในช่วง ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาวิจัยเริ่มเปลี่ยนแปลงมาให้ความสนใจด้านตัวผู้เรียนมากขึ้น และในการวิจัยทางด้านการเรียนการสอนภาษาก็มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเพิ่มมากขึ้น การศึกษายุคแรกๆ โดยเฉพาะในช่วงหลังปี ค.ศ. 1980 เน้นเรื่องวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Intaraprasert, 2000) โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา หรือผู้เรียนภาษาที่ดี (good language learners) และกลุ่มผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา หรือผู้เรียนภาษาที่ไม่ดี (poor language learners)

นักวิจัยหลายคนได้ศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ที่น่าจะเป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา โดยเฉพาะการเรียนภาษาต่างประเทศ องค์ประกอบที่ศึกษาก็มีทั้งประสบการณ์ภาษาต่างประเทศ เพศ สาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ และสถานภาพของภาษาที่ศึกษา การศึกษาในช่วงแรกนี้ นับได้ว่ามีบทบาทสำคัญที่กระตุ้นให้นักวิจัยหันมาสนใจศึกษาว่าผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา หรือผู้เรียนภาษาที่ดีนั้นเรียนภาษาอย่างไร เริ่มต้นจาก Rubin (1975) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมของผู้เรียนภาษาที่ดีและหลังจากนั้นก็มีการศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ดีพร้อมทั้งหันมาศึกษาวิจัยกลวิธีการเรียนของผู้เรียนเช่น การศึกษาของ O'Malley และคณะ (1985) Chamot (1987) Oxford (1989) และ Chiya (2003) เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยในเบื้องต้นพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง งานวิจัยที่ศึกษาผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศยังมีไม่มากนัก โดยเฉพาะในประเทศไทย มีผู้ศึกษาเรื่องนี้อยู่บ้าง เช่นงานวิจัยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาของอาวุธ วาจาสิทธิ์ (2533) Intaraprasert (2000) แต่ยังไม่มีการศึกษาวิจัยกลวิธีการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

กลวิธีการเรียนของผู้เรียนเป็นเรื่องที่ผู้เรียนต้องกระทำเอง โดยผู้สอนอาจจะไม่ทราบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนภาษาอย่างไร Chiya (2003 : 1) กล่าวว่า ถ้าผู้สอนคำนึงถึงกลวิธีการเรียนของผู้เรียนก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนมากขึ้น และเสนอแนะให้ผู้สอนวิเคราะห์วิธีการเรียนของผู้เรียนและเติมเต็มช่องว่างระหว่างวิธีการสอนของผู้สอน และวิธีเรียนของผู้เรียน แล้วก็สอนกลวิธีการเรียนให้ผู้เรียนด้วย

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาหลายปี ในระดับประถมและมัธยมศึกษา รวมทั้งการเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นเวลา 1 ภาคเรียน ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเพื่อให้ทราบว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในคณะต่างกัน เพศต่างกัน มีกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไร และมากน้อยเท่าใด และมีความสัมพันธ์กับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหรือไม่ เพราะจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคืบขึ้น

ประโยชน์ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศและคณะ ซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กลวิธีการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษอื่นๆที่จะเรียนปีต่อไปโดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจที่จะแตกต่างกันตามศาสตร์ที่เรียนของแต่ละคณะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศ คณะ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 2000 คน 6 คณะคือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร และคณะวิทยาการจัดการ

ขอบเขตด้านแนวคิดทฤษฎี

การศึกษากลวิธีการเรียนภาษา อาศัยพื้นฐานจากแนวคิดของ Rebecca Oxford (1990) ในการแบ่งประเภทกลวิธีในการเรียนที่ทำให้เป็นผู้ที่เรียนภาษาได้ดีหรือประสบความสำเร็จ เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ กลวิธีการเรียนโดยตรง (direct Strategies) ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีการจำ (memory strategies), กลวิธีทางปัญญา (cognitive strategies), กลวิธีการชดเชย (compensation strategies) และกลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม (indirect Strategies) ซึ่งประกอบด้วย กลวิธีด้านอภิปัญญา (metacognitive strategies), กลวิธีด้านจิตพิสัย หรือด้านจิตใจ (affective strategies), กลวิธีด้านสังคม (social strategies). ถ้าผู้เรียนได้รับการส่งเสริมโดยอาจารย์ผู้สอนให้ใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมก็จะทำให้ผู้เรียนเรียน ได้ดีขึ้น

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น(ผู้เรียน)

เพศ

คณะ

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม

ประเภทการใช้กลวิธีการเรียน

ความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับและหน่วยงานที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ได้แนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมหรือเขียนตำราให้สอดคล้องกับการใช้กลวิธีการเรียนของนักศึกษา
2. การกระตุ้นให้อาจารย์ผู้สอน ได้ฝึกให้นักศึกษาใช้กลวิธีในการเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ได้แนวทางในการจัดฝึกการอบรมให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา
3. ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยด้านกลวิธีการเรียนภาษา

1. ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ

มีผู้ให้ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษา (Language Learning Strategies) ไว้หลายอย่างตามความคิดและความเชื่อของตนเอง แต่ในการให้ความหมายที่หลากหลายนั้นก็ยังมีลักษณะที่เหมือนกันอยู่ 2 ด้าน คือลักษณะทั่วไปของผู้เรียนและเทคนิคต่างๆที่ผู้เรียนใช้ในการเรียน เช่น

- 1.1 เทคนิคหรือเครื่องมือที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษา (Rubin, 1987)
- 1.2 รูปแบบพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้และผู้เรียนมีความตั้งใจใช้ (Stem, 1983)
- 1.3 กิจกรรมใดๆ ที่ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อช่วยให้การเรียนง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกมากขึ้น กำหนดได้ด้วยตัวเองมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้มากขึ้น (Oxford, 1989)
- 1.4 วิธีการหรือเทคนิคที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเช่นการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ต่างๆเพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้ หรืออาจจะเป็นความคิด เช่น การใช้บริบทสรุปหรือเดาความหมายคำศัพท์ใหม่เป็นต้น (Ellis, 1997) กระบวนการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนตั้งใจเลือกใช้ (Cohen, 1998)
- 1.5 วิธีการหรือขั้นตอนที่ทำให้การเรียนง่ายหรือสะดวกขึ้น เป็นความตั้งใจและเกิดจากเป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนเอง (Chamot, 2005)

อาภากรณ์ จินดาประเสริฐ (๒๕๔๐) ได้สรุปความหมายของกลวิธีการเรียนภาษาว่าเป็นพฤติกรรมทางการเรียนดังต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เรียบเรียงความคิดไว้อย่างต่อเนื่อง และสามารถใช่วิธีการต่างๆทดแทนสิ่งที่ไม่รู้
2. เป็นพฤติกรรมทางการเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถกำหนดแนวทางในการเรียนได้ด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อการเรียน
3. เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงและเพิ่มบทบาทให้ผู้สอน แทนที่จะเป็นผู้กำหนดและเป็นศูนย์กลางในชั้นเรียน ผู้สอนจะมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำ แนะนำแนวทาง ประสานงาน อำนวยความสะดวก เสนอความคิด เป็นแหล่งข้อมูล ชี้ปัญหา การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้บทบาทของผู้สอนหลากหลายและสร้างสรรค์ยิ่งขึ้น
4. เป็นเครื่องมือช่วยแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียน ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการเรียนต่างๆ ในการที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์ปลายทางของการเรียน เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. เป็นพฤติกรรมเฉพาะเจาะจงที่ผู้เรียนกระทำเพื่อให้เกิดการเรียน พฤติกรรมเหล่านี้ อาจจะแตกต่างกันไปในผู้เรียนแต่ละคน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายๆอย่าง เช่น ลักษณะนิสัยของผู้เรียน วิธีการเรียน แรงจูงใจ ความถนัด เป็นต้น
6. เป็นพฤติกรรมต่างๆที่ช่วยส่งเสริมการเรียน เช่น การจัดการดูแลควบคุมกระบวนการเรียน การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อหน้าที่ของผู้เรียนและการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การรู้จักจัดการกับอารมณ์ความรู้สึกต่างๆที่มีต่อการเรียน
7. เป็นสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยตรงคือสิ่งซึ่งผู้เรียนกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจ การเรียนรู้ และการเรียกภาษากลับออกมาใช้ โดยอ้อมคือสิ่งซึ่งผู้เรียนกระทำเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
8. กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศบางประเภทสามารถสังเกตได้ แต่บางประเภทเป็นสิ่งที่ผู้อื่นไม่สามารถจะสังเกตได้ จึงเป็นการยากที่ผู้สอนจะสังเกตการใช้กลวิธีการเรียนของผู้เรียน
9. เป็นสิ่งที่มักเกิดจากการกระทำโดยตั้งใจของผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลต่อการเรียน แต่หลังจากมีความชำนาญในการใช้กลวิธีการเรียนบางอย่างก็อาจจะมีการใช้โดยอัตโนมัติ
10. เป็นสิ่งที่สอนได้โดยการฝึก และการฝึกนี้จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้กลวิธีการเรียนของตนเองมากขึ้น และจะเกิดความชำนาญในการเลือกใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสม
11. เป็นสิ่งที่ปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของแต่ละบุคคล

จากตัวอย่างความหมายกลวิธีการเรียนภาษาแสดงให้เห็นว่านักวิจัยทางการเรียนการสอนแต่ละคนก็ให้ความหมายแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็น พฤติกรรม ความคิด กิจกรรม เทคนิค ขั้นตอน หรือกระบวนการในการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ก็เป็นที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนภาษาให้เกิดความชำนาญและสนุกไปด้วยในขณะเดียวกัน และนอกจากนั้น กลวิธีการเรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเลือกใช้ได้ด้วยตัวเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา

2. ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา

กลวิธีการเรียนภาษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

2.1 เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน (Lessard-Clouston, 1997) เพราะกลวิธีการเรียนภาษาเป็นเครื่องมือในการมีส่วนร่วมที่กำหนดได้ด้วยตนเอง และเครื่องมือนี้จำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร (Oxford, 1990)

2.2 มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น (Cohen, 1995) ช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนที่กำหนดทิศทางหรือวิธีการเรียนรู้ของตัวเองได้ (Self-directed) ซึ่งคุณลักษณะเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีอาจารย์ผู้สอนให้คำแนะนำอยู่ใกล้ๆ โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้ภาษาในห้องเรียน (Oxford, 1990)

2.3 กลวิธีการเรียนภาษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลสองประการคือ (1) การศึกษาวิธีการเรียนที่ผู้เรียนใช้ในขณะที่มีการเรียนการสอนทำให้ผู้สอนได้เข้าใจกระบวนการเรียนภาษาทั้งด้านอภิปัญญา (met cognitive) ด้านปัญญา (cognitive) ด้านสังคม (social) และด้านจิตใจ (affective) (2) สามารถฝึกอบรมนักเรียนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำให้ใช้กลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้เรียนภาษาได้ดีขึ้น (Chamot, 2005)

ด้วยเหตุนี้หากอาจารย์ผู้สอนภาษาได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียน และแนะนำกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนเหล่านี้ก็จะสามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนได้ (อาวูธ วาจาสัตย์, 2533; รุ่งแสง ศรีตัมภวา, 2549)

3. ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

มีผู้กล่าวถึงประเภทกลวิธีการเรียนภาษาไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

Stern (2526) กล่าวว่า กลวิธีพื้นฐานสำหรับผู้เรียนภาษาที่คมี 4 กลวิธีหลัก คือ

3.1 Active planning strategy ผู้เรียนเลือกเป้าหมายในการเรียนรู้ขั้นตอนและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

3.2 Explicit learning strategy ผู้เรียนใส่ใจลักษณะทางภาษาศาสตร์ของภาษาที่เรียน โดยเปิดเผยหรือรู้ตัว , การจดจำ และการควบคุมความก้าวหน้าของตนเอง

3.3 Social learning strategy ผู้เรียนพยายามหาโอกาสในการสื่อสารกับผู้ใช้ภาษาที่เรียนในชุมชนที่ใช้ภาษานั้น พัฒนากลวิธีในการสื่อสาร และมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาจริง ๆ

3.4 Affective strategy ผู้เรียนร่วมกิจกรรมคล้ายทัศนคติที่ดีสร้างขวัญและกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคและแก้ปัญหาด้านอารมณ์และแรงจูงใจได้

Rubin (1981) ได้แบ่งกลวิธีการเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรงและกลุ่มที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยอ้อม

กลุ่มที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรงมี 6 กลวิธี ดังนี้

1. Clarification / verification คือการถามเพื่อให้ได้ตัวอย่างของการใช้คำหรือสำนวน
2. Guessing / inducing / inferencing คือ การใช้บริบทหรือคำอื่นในวลีหรือประโยคหรือคำสำคัญในประโยคช่วยเดาความหมาย

3. Deductive reasoning คือ การสรุปกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์โดยใช้การเปรียบเทียบหรือการจัดกลุ่มคำถามส่วนท้ายของคำที่เหมือนกัน

4. Practice คือ การทดลองใช้คำใหม่เดี่ยว ๆ หรือร่วมกับคำอื่น ๆ หรือการฝึกกับกระจกเงา

5. Memorization คือ การจดบันทึกคำใหม่ ๆ เดี่ยว ๆ หรือที่อยู่บริบท

6. Monitoring คือ การแก้ไขการออกเสียง คำศัพท์ การสะกด ไวยากรณ์ และรูปแบบของตนเองและของคนอื่น

กลุ่มที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยอ้อมมี 2 กลวิธี ดังนี้

1. Create opportunity for practice คือความพยายามสนทนากับเพื่อน/อาจารย์/ชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ หรือคิดสถานการณ์จำลองเพื่อฝึกหรือทดสอบการใช้ภาษา

2. Production tricks คือแรงจูงใจหรือความมุ่งมั่นในการสื่อสารโดยการพูดซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าคีย์ขึ้น

Oxford (1990) แบ่งกลวิธีการเรียนภาษาเป็น 2 กลุ่มใหญ่เช่นเดียวกับ Rubin (1981) คือ กลวิธีการเรียนโดยทางตรง Direct Strategies กับกลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม Indirect Strategies

1. กลวิธีการเรียนโดยทางตรง (Direct Strategies) แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อยดังนี้

1.1 กลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) คือ การสร้างการเชื่อมโยงด้านความคิด เช่น การจัดกลุ่มการเชื่อมโยงความสัมพันธ์หรือการวางคำใหม่ลงในบริบท เป็นต้น

1.2 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) คือ การฝึกฝน เช่น การฝึกซ้ำ การฝึกออกเสียงหรือการเขียนอย่างเป็นระบบ การวิเคราะห์และสร้างโครงสร้าง เป็นต้น

1.3 กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies) คือ การเดาอย่างมีหลักการ เช่น การใช้ลักษณะทางภาษาศาสตร์ หรือสิ่งอื่นช่วยในการเดา

2. กลวิธีการเรียนโดยอ้อม (Indirect strategies) แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้

2.1 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) คือ การกำหนดการเรียนรู้ให้ เป็นศูนย์กลาง เช่น ทบทวนหรือเชื่อมโยงกับความรู้เดิม , การตั้งใจเรียน , การวางแผนการเรียน , การประเมินตนเอง เป็นต้น

2.2 กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) คือ การลดความวิตกกังวล การให้กำลังใจตนเอง การถ่ายทอดความรู้สึกกับคนอื่น เป็นต้น

2.3 กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) คือ การถามคำถาม การร่วมมือกับคนอื่น การเห็นอกเห็นใจคนอื่นหรือเพื่อน เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกการแบ่งประเภทของ Oxford (1990) เพราะมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่นักการศึกษาหลายคนเสนอไว้ นอกจากนั้น Oxford (1990) ยังได้เสนอแบบสอบถามสำหรับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้แปลแบบสอบถามนี้เป็นภาษาไทยเพื่อใช้ในการสอบถามนักศึกษาในครั้งนี้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

Embi และ คณะ (2001) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียน 3 แห่งใน Selangor ประเทศมาเลเซีย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษากับความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสูงนั้นใช้กลวิธีในการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

Bremner (1999) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย City University of Hong Kong ซึ่งกำลังอบรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งหมดเป็นครูที่สอนโรงเรียน

ประถมศึกษาอยู่แล้ว อายุจึงแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามของ Rebecca Oxford (1990) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าครูเหล่านี้ใช้กลวิธีในการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับกลาง กลวิธีที่เรียนที่ใช้มากที่สุดคือ Compensatory Strategies ตามด้วย metacognitive , social , memory และ affective ตามลำดับ นักศึกษาที่เรียนดีใช้กลวิธี 3 แบบมากที่สุดคือ cognitive , compensation และ affective

Hong (2006) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาและความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาของนักศึกษาที่ใช้ภาษาเกาหลีและที่ใช้ 2 ภาษา คือ เกาหลี-จีน ในมหาวิทยาลัยในเกาหลี โดยใช้แบบสอบถามของ Rebecca Oxford (1990) ในการสำรวจการใช้กลวิธีที่เรียนภาษา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่พูดภาษาเดียวใช้กลวิธี Compensation มากที่สุด ตามด้วย Cognitive , meta cognitive , memory , social และ affective ตามลำดับ นักศึกษาที่พูดได้ 2 ภาษา นิยมใช้ Cognitive มากที่สุด นอกจากนั้นยังพบว่า ระดับความสามารถในการใช้ภาษามีความสัมพันธ์กับกลวิธีที่ใช้ภาษาในทั้ง 2 กลุ่ม

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศพบว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีการนำกลวิธีที่เรียนภาษามาใช้อย่างหลากหลายทั้งกลวิธีโดยทางตรงและทางอ้อมเพื่อช่วยในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการเรียนรู้อีก

งานวิจัยในประเทศ

อาวุธ วาจาสัตย์ (2533) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีที่เรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถของนิสิต 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งมาก กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้กลวิธีที่เรียนภาษา

อินทิรา นามเมืองรักษ์ (2541) ได้ศึกษากลวิธีที่เรียนและกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชาลัย จำนวน 60 คน พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีที่เรียนมากที่สุด (38.60%) รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง (34.21%) และกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน (27.19%)

จันทร์แรม เปนเมือง (2545) ได้ศึกษากลวิธีที่เรียนที่ส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม พบว่ากลวิธีที่เรียนที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษได้แก่ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง การใช้ท่าทาง การทบทวน การฝึกปฏิบัติ การจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ การมุ่งความสนใจสู่การเรียน การประเมินผล การเรียน การควบคุมอารมณ์และลดความกังวล การให้กำลังใจตนเอง การถามหรือการขอร้อง

และการร่วมมือกับผู้อื่น ส่วนกลวิธีการเรียนที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อมได้แก่การรับและส่งข้อความ การวิเคราะห์และการใช้เหตุผล และการจัดระเบียบและการวางแผน

วชิราภรณ์ ประสพศิลป์ (2546) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปร กลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน 370 คน ผลวิจัยพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะ โดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงสุด คือ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง การใช้ท่าทาง รองลงมาคือการถาม ตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งโดยตรงและโดยอ้อมคือ การเดาโดยใช้ปัญญา รองลงมาคือ การให้กำลังใจตนเอง การรับและส่งสาร การมุ่งความสนใจสู่การเรียน การฝึกปฏิบัติและการร่วมมือกับผู้อื่น ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด คือ การประเมินการเรียนรู้ การดูแลอารมณ์และลดความกังวล การทบทวน การจัดระเบียบและการวางแผนการเรียน และการจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้

นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ได้ศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตบัณฑิตปริญาโทและเอก สาขาวิชาจุลชีววิทยาและชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 39 คน โดยใช้แบบสอบถาม Strategy Inventory for Language Learning ของ Rebecca Oxford (1990) ผลวิจัยพบว่าโดยทั่วไปแล้วนักศึกษามีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทุกกลุ่ม กลวิธี คือ ใช้กลวิธีกลุ่ม compensation อยู่ในระดับสูง และใช้กลวิธีกลุ่ม metacognitive, cognitive, social, affective, และ memory อยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษสูงและต่ำใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างกันในทุกกลวิธี

Wall (2006) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้และการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาไทย ที่เรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาเหล่านี้เป็นพนักงานในบริษัทที่ให้บริการเครือข่ายคอมพิวเตอร์แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ และมาอบรมภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบใช้กลวิธีการเรียนโดยตรง (Direct strategy) มากกว่า กลวิธีการเรียนโดยอ้อม (Indirect Strategy)

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้สรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา อาจารย์ผู้สอนจึงควรศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนของผู้เรียนเพื่อที่จะได้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับนักศึกษา แต่ละกลุ่มความสามารถและสาขาวิชา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงครามครั้งนี้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 2000 คน ใน 6 คณะคือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร และคณะวิทยาการจัดการ

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง (convenience and availability) โดยนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 608 คน เมื่อพิจารณาตามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งสามตัวแปรสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้ดังต่อไปนี้

จำนวนนักศึกษาแบ่งตามคณะและเพศ

คณะ	หญิง	ชาย	รวม
คณะครุศาสตร์	99	39	138
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	86	52	138
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	35	23	58
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	9	15	24
คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	11	2	13
คณะวิทยาการจัดการ	115	82	237
รวม	395	213	608

จำนวนนักศึกษาแบ่งตามคณะและผลการเรียน

คณะ	ดีมาก (A)	ดี (B, B+)	ปานกลาง (C, C+)	อ่อน (D, D+)	อ่อนมาก (E)
คณะครุศาสตร์	16	48	66	6	2
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	8	26	74	27	3
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	0	13	43	1	1
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	0	1	12	11	0
คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	0	5	8	0	0
คณะวิทยาการจัดการ	29	102	90	15	1
รวม	53	195	293	60	7

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับถามสำหรับนักศึกษา มี 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า แต่ละข้อมีระดับการปฏิบัติให้เลือก 5 ระดับ เพื่อให้ผู้ตอบบอกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของตนทั้งในและนอกห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 50 ข้อ ซึ่งแปลมาจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 ของ Oxford (1989)

นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบการแปลว่ามีความตรงด้านเนื้อหาแล้วปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก 30 คนเพื่อนำผลการวิเคราะห์มาหาค่าความเชื่อมั่นซึ่งผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งช่วยแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมไว้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำ แบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ mean และ standard deviation ซึ่ง Oxford (1990) กำหนดไว้ ดังนี้

4.5 – 5.0	ปฏิบัติมากที่สุด
3.5 – 4.4	ปฏิบัติมาก
2.5 – 3.4	ปฏิบัติปานกลาง
1.5 – 2.4	ปฏิบัติน้อย
1.0 – 1.4	ปฏิบัติน้อยที่สุด

เปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้ วิธี Pair Sample t –Test และ วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทาง (univariate analysis of variance)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Pibulsongkram Rajabhat University

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแบ่งตามเพศและผลการเรียนมีสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน โดยมีเพศหญิงร้อยละ 65 เพศชายร้อยละ 35 นักศึกษาทั้งหญิงและชาย มีผลการเรียนระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 48.2) รองลงมาคือระดับดี (ร้อยละ 32.1) การเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึงต้องใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทางเนื่องจากนักศึกษามิได้มีสัดส่วนผลการเรียนไม่เท่ากันและมีสัดส่วนเพศหญิงชายไม่เท่ากัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการวิเคราะห์ความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนนั้นจะแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ (1) กลวิธีการเรียนโดยตรง (Direct Strategies) ซึ่งมี กลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) และกลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies) (2) กลวิธีการเรียนโดยอ้อม (Indirect strategies) ซึ่งมี กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) และ กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

ตารางที่ 4 ความถี่การใช้กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies)

N = 608			
ที่		Mean	S.D.
1	ข้าพเจ้านึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ	3.42	.694
2	ข้าพเจ้าเอาคำศัพท์ใหม่มาแต่งให้เป็นประโยคเพื่อให้จำคำศัพท์ ใหม่ได้	2.95	.785
3	ข้าพเจ้าเชื่อมโยงการออกเสียงคำศัพท์ให้เข้ากับจินตภาพหรือภาพสิ่งต่างๆที่รู้จักคุ้นเคยเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์	3.07	.749
4	ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ใหม่โดยนึกภาพสถานการณ์ที่อาจจะใช้คำ ๆ นั้น	3.14	.747
5	ข้าพเจ้าใช้ความคล่องของเสียงในการจำคำศัพท์ใหม่	3.04	.766
6	ข้าพเจ้าใช้บัตรคำในการช่วยจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่	2.80	.833
7	ข้าพเจ้าใช้ท่าทางแสดงความหมายคำศัพท์ (ภาษาอังกฤษ) ใหม่	2.97	.857
8	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ	2.84	.887
9	ข้าพเจ้าจำคำศัพท์หรือสำนวนต่าง ๆ โดยการจำตำแหน่งที่ปรากฏในหน้ากระดาษ, ในป้ายประกาศ หรือเครื่องหมายจราจร	3.09	.816
	รวม	3.0357	.053616

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาใช้กลวิธีด้านความจำมากที่สุดคือวิธีนี้ถึง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.42$) และการจำคำศัพท์ ใหม่โดยนึกภาพสถานการณ์ที่อาจจะใช้คำ ๆ นั้น ($\bar{X} = 3.14$) และที่ใช้น้อยที่สุดคือ ใช้บัตรคำใน การช่วยจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ($\bar{X} = 2.80$) ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ ($\bar{X} = 2.84$)

ตารางที่ 5 ความถี่การใช้กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies)

N = 608

ที่		Mean	S.D.
1	ข้าพเจ้าพูดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่หลาย ๆ ครั้ง	2.98	.830
2	ข้าพเจ้าพยายามพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา	3.13	.880
3	ข้าพเจ้าฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.17	.878
4	ข้าพเจ้าใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการหลากหลาย	2.98	.828
5	ข้าพเจ้าเริ่มการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ	2.83	.899
6	ข้าพเจ้าดูรายการ โทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษหรือไปดูภาพยนตร์ที่ พากย์ภาษาอังกฤษ	2.99	.939
7	ข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเพลิดเพลิน	2.79	.923
8	ข้าพเจ้าเขียนบันทึกข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	2.59	1.001
9	ข้าพเจ้าอ่านข้อความภาษาอังกฤษผ่าน ๆ ก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่าน โดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง	3.14	.847
10	ข้าพเจ้าค้นหาคำศัพท์ภาษาไทยที่คล้ายกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่	2.93	.791
11	ข้าพเจ้าพยายามค้นหารูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ	2.88	.781
12	ข้าพเจ้าค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการแบ่งคำ ออกเป็นส่วน ๆ ตามความเข้าใจ	3.02	.801
13	ข้าพเจ้าพยายามที่จะไม่แปลคำศัพท์คำต่อคำ	3.00	.810
14	ข้าพเจ้าสรุปย่อข้อมูลที่ได้อ่านหรืออ่านมาเป็นภาษาอังกฤษ	2.78	.877
	รวม	2.9452	.60678

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาใช้กลวิธีด้านด้านปัญญามากที่สุดคือวิธีฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.17$) และการอ่านข้อความภาษาอังกฤษผ่านๆก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่านโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ($\bar{X} = 3.14$) และที่ใช้บ่อยที่สุด คือ การเขียนบันทึกข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.59$) และสรุปย่อข้อมูลที่ได้อินหรืออ่านมาเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.78$)

ตารางที่ที่ 6 ความถี่การใช้ กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies)

N = 608

ที่		Mean	S.D.
1.	ข้าพเจ้าทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่รู้จักโดยการเดา	3.30	.805
2.	เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดว่าที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษไม่ออกข้าพเจ้าจะใช้ท่าทางในการสื่อความหมาย	3.23	.808
3.	ข้าพเจ้าสร้างคำศัพท์ใหม่ ๆ มาใช้เมื่อนึกคำที่เหมาะสมไม่ออก	2.93	.852
4.	ข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องใช้พจนานุกรมหาคำศัพท์ใหม่หมดทุกคำ	2.83	.925
5.	ข้าพเจ้าพยายามเดาคำที่สนทนาจะพูดอะไรต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ	3.03	.833
6.	เมื่อข้าพเจ้านึกคำภาษาอังกฤษไม่ออกข้าพเจ้าจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกันมาใช้แทน	2.97	.796
	รวม	3.0477	.58711

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาใช้กลวิธีด้านการชดเชยมากที่สุดคือวิธีทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่รู้จักโดยการเดา ($\bar{X} = 3.30$) และคิดคำที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษไม่ออกจะใช้ท่าทางในการสื่อความหมาย ($\bar{X} = 3.23$) และที่ใช้บ่อยที่สุด คือ การอ่านภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องใช้พจนานุกรมหาคำศัพท์ใหม่หมดทุกคำ ($\bar{X} = 2.83$) และสร้างคำศัพท์ใหม่ ๆ มาใช้เมื่อนึกคำที่เหมาะสมไม่ออก ($\bar{X} = 2.93$)

ตารางที่ 7 ความถี่การใช้ กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies)

N = 608

ที่		Mean	S.D.
1	ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีการให้ได้มากที่สุดที่จะใช้ภาษาอังกฤษ	3.09	.785
2	ข้าพเจ้าสังเกตการใช้ภาษาอังกฤษที่ผิดของตัวเองแล้วใช้ข้อสังเกตนั้นมาปรับปรุงให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	3.08	.766
3	เมื่อมีใครพูดภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะตั้งใจฟัง	3.20	.820
4	ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีการที่เรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นกว่าเดิม	3.24	.813
5	ข้าพเจ้ากำหนดตารางที่กิจกรรมของตัวเองเพื่อให้มีเวลามากเพียงพอในการศึกษาภาษาอังกฤษ	2.88	.827
6	ข้าพเจ้าหาคนที่ช่วยคุยภาษาอังกฤษด้วยอยู่เสมอ	2.85	.954
7	ข้าพเจ้าหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้	3.07	.849
8	ข้าพเจ้ามีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	3.17	.862
9	ข้าพเจ้าใส่ใจความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง	3.20	.832
	รวม	3.089	.60386

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาใช้กลวิธีด้านอภินิยามมากที่สุดคือวิธีพยายามหาวิธีการที่เรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นกว่าเดิม ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อมีใครพูดภาษาอังกฤษจะตั้งใจฟังและใส่ใจความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ($\bar{X} = 3.20$) และที่ใช้น้อยที่สุดคือ การกำหนดตารางที่กิจกรรมของตัวเองเพื่อให้มีเวลามากเพียงพอในการศึกษาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.88$) และ การหาคนที่ช่วยคุยภาษาอังกฤษด้วยอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.85$)

ตารางที่ 8 ความถี่การใช้ กลวิธีด้านจิตใจ (Affective Strategies)

N = 608

ที่		Mean	S.D.
1.	ข้าพเจ้าพยายาม ไม่เครียดเมื่อ ไรก็ตามที่ฉันกลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษ	3.18	.860
2.	ข้าพเจ้าให้กำลังใจตัวเองให้กล้าพูดภาษาอังกฤษแม้แต่ตอนที่กลัวว่าจะพูดผิด	3.25	.873
3.	ข้าพเจ้าให้รางวัลตัวเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี	2.96	.873
4.	ข้าพเจ้าสังเกตว่าตนเองเครียดหรือประหม่าเมื่อเรียนภาษาอังกฤษหรือใช้ภาษาอังกฤษ	3.24	.892
5.	ข้าพเจ้าจดบันทึกความรู้สึกของข้าพเจ้าไว้ในสมุดบันทึกการเรียนภาษาอังกฤษ	2.80	1.000
6.	ข้าพเจ้าเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษให้คนอื่นฟัง	3.00	.928
	รวม	3.0689	.663481

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาใช้กลวิธีด้านด้านจิตใจมากที่สุดคือวิธีพยายามหาวิธีการให้กำลังใจตัวเองให้กล้าพูดภาษาอังกฤษแม้แต่ตอนที่กลัวว่าจะพูดผิด ($\bar{X} = 3.25$) สังกัดว่าตนเองเครียดหรือประหม่าเมื่อเรียนภาษาอังกฤษหรือใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.24$) และที่ใช้บ่อยที่สุด คือ การจดบันทึกความรู้สึกไว้ในสมุดบันทึกการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.80$) และการให้รางวัลตัวเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ($\bar{X} = 2.96$)

ตารางที่ 9 ความถี่การใช้กลวิธีด้านสังคม (Social strategies)

N = 608			
ที่		Mean	S.D.
1	ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่ได้ยินข้าพเจ้าจะขอให้คนพูดพูดช้าลงหรือขอให้พูดใหม่	3.32	.882
2	ข้าพเจ้าขอให้เจ้าของภาษาอังกฤษช่วยแก้ไขเมื่อฉันพูดผิด	3.10	.909
3	ข้าพเจ้าฝึกใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน	2.97	.874
4	ข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษาเมื่อมีปัญหา	2.91	.936
5	ข้าพเจ้าถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ	2.83	.916
6	ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษ	2.91	.938
	รวม	3.0055	.70570

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาใช้กลวิธีด้านด้านสังคมมากที่สุดคือถ้าไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่ได้ยินจะขอให้คนพูดพูดช้าลงหรือขอให้พูดใหม่ ($\bar{X} = 3.32$) ขอให้เจ้าของภาษาอังกฤษช่วยแก้ไขเมื่อพูดผิด ($\bar{X} = 3.10$) และที่ใช้บ่อยที่สุด คือการถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.83$) พยายามเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษและ การฝึกใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ($\bar{X} = 2.91$)

จากตารางที่ 4 - 9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่มากที่สุดไปหาน้อยที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) $\bar{X} = 3.089$ กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) $\bar{X} = 3.0689$ กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies) $\bar{X} = 3.0477$ กลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) $\bar{X} = 3.0357$ กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) $\bar{X} = 3.0055$ และ กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) $\bar{X} = 2.9452$

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 10 วิเคราะห์ความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนโดยทางตรง และกลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม โดยใช้วิธี Pair Sample t -Test

ประชากร		ค่าเฉลี่ยเลขคณิต		N	Correlation	Sig. (Correlation)	ตรง -อ้อม	ค่าสถิติ t	df	Sig. (2- tailed)
		ตรง	อ้อม							
นักศึกษาทั้งหมด		3.0095	3.0547	608	.809	.000	-.0452	-3.210*	607	.001
เพศ	หญิง	2.9461	3.0128	395	.796	.000	-.0667	-3.745*	394	.000
	ชาย	3.1271	3.1325	213	.829	.000	-.0053	-.234	212	.815
คณะ	เทคโนโลยี การเกษตร และอาหาร มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์	2.7219	2.6866	13	.808	.001	.0353	.470	12	.647
	และ วิทยาศาสตร์	3.0398	3.0499	138	.797	.000	-.0101	-.304	137	.762
	และ เทคโนโลยี ศาสตร์	2.9757	2.9996	58	.844	.000	-.0239	-.611	57	.544
	วิทยาการ จัดการ	2.9533	3.0682	138	.762	.000	-.1149	-3.540*	137	.001
	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม	3.0696	3.1110	237	.847	.000	-.0414	-2.125*	236	.035
	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม	2.8038	2.7820	24	.705	.000	.0217	.255	23	.801
ผล การ เรียน	A	3.1991	3.2729	53	.808	.000	-.0738	-1.368	52	.177
	B	3.0674	3.1187	195	.826	.000	-.0513	-2.142*	194	.033
	C	2.9781	3.0215	293	.797	.000	-.0434	-2.204*	292	.028
	D	2.8528	2.8697	60	.791	.000	-.0169	-.364	59	.717
	E	2.6217	2.5979	7	.599	.155	.0238	.098	6	.925

จากตาราง 10 นักศึกษาทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่า กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมเท่ากับ 0.0452 โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักศึกษาถ้าใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงมากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วย

แยกวิเคราะห์รายเพศ

เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่า กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมเท่ากับ 0.0667 โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักศึกษาถ้าใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงมากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วย

เพศชายมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่า กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมเท่ากับ 0.0053 โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักศึกษาถ้าใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงมากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วย

แยกวิเคราะห์รายคณะ

ทุกคณะมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่ากลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม ยกเว้นคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ทุกคณะไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05 ยกเว้นคณะ คณะครุศาสตร์และวิทยาการจัดการ โดยนักศึกษาถ้าใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงมากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วยทุกคณะ

แยกวิเคราะห์รายผลการเรียน

นักศึกษามีการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่า กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม ยกเว้นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนระดับอ่อนมาก นักศึกษาไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ยกเว้นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนระดับดีและปานกลางซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่(80.3%) โดยนักศึกษาถ้าใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงมากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วยทุกผลการเรียนยกเว้น นักศึกษาที่ได้ผลการเรียนระดับอ่อนมาก

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีจำแนกตามคณะ โดยวิธีวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทางโดยมีเพศและผลการเรียนเป็นตัวแปรร่วม

ค่าทาง สถิติ		กลวิธี						
		ความจำ	ปัญหา	ชดเชย	อภิ ปัญหา	จิตใจ	สังคม	ผลรวม
$\bar{X}$	คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	2.7265	2.7468					
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.1011	2.9946	3.0237	3.1156	3.0251	3.0089	3.0448
	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.0041	2.9114	3.0115	3.0613	2.9626	2.9747	2.9876
	คณะครุศาสตร์	2.9833	2.8534	3.0232	3.0690	3.1471	2.9886	3.0108
	คณะวิทยาการจัดการ	3.0884	3.0100	3.1103	3.1340	3.1342	3.0647	3.0903
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม			2.9889	2.9155	2.6944	2.7361	2.7929
	Total	3.0357	2.9452	3.0477	3.0897	3.0689	3.0055	3.0321
SD.	คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	.51095	.50201	.42408	.43618	.51578	.48186	.41532
	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	.55324	.66134	.64108	.65936	.67326	.76913	.57089
	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	.55377	.63757	.56873	.54681	.59403	.61006	.51244
	คณะครุศาสตร์	.48776	.61364	.59149	.60720	.64915	.76556	.50031
	คณะวิทยาการจัดการ	.54914	.57102	.56034	.57635	.59934	.66475	.51374
	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	.31763	.45263	.56770	.65691	.61122	.61956	.45368
	Total	.53616	.60678	.58711	.60386	.63481	.70570	.52417
df	เพศ	1	1	1	1	1	1	1
	ผลการเรียน	1	1	1	1	1	1	1
	คณะ	5	5	5	5	5	5	5
F	เพศ	26.871*	16.143*	10.604*	7.298*	6.579*	6.883*	15.288*
	ผลการเรียน	24.549*	13.295*	14.025*	30.412*	10.797*	7.449*	21.197*
	คณะ	3.942*	2.013	1.110	1.775	2.926*	1.119	2.046
Sig.	เพศ	.000	.000	.001	.007	.011	.009	.000
	ผลการเรียน	.000	.000	.000	.000	.001	.007	.000
	คณะ	.002	.075	.354	.116	.013	.349	.071

จากตาราง 11 นักศึกษาแต่ละคนมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) และ กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) และในภาพรวมทั้งหมด ไม่ต่างกัน แต่กลวิธี กลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) และกลวิธีด้านจิตใจ (Affective Strategies) ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยตัวแปรร่วมคือเพศและผลการเรียนมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยแปรปรวนที่ทุกกลวิธีที่ระดับนัยสำคัญ .05

*และเนื่องจากคณะไม่ใช่ตัวแปรที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีจึงตัดออกจากการวิเคราะห์สำหรับตัวแปรที่เหลือ

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีจำแนกตามเพศโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทางโดยมีผลการเรียนเป็นตัวแปรร่วม

ค่าทางสถิติ		กลวิธี						
		ความจำ	ปัญญา	ชดเชย	อภิปัญญา	จิตใจ	สังคม	ผลรวม
$\bar{X}$	หญิง							
	ชาย	3.1678	3.0681	3.1455	3.1661	3.1365	3.0948	3.1298
	รวม	3.0357	2.9452	3.0477	3.0897	3.0689	3.0055	3.0321
SD.	หญิง	.53085	.58648	.56857	.59400	.61725	.71288	.51218
	ชาย	.52193	.62573	.60938	.61588	.66234	.68490	.53328
	รวม	.53616	.60678	.58711	.60386	.63481	.70570	.52417
df	เพศ	1	1	1	1	1	1	1
	ผลการเรียน	1	1	1	1	1	1	1
F	เพศ	28.734	15.201	16.956	32.004	18.748	10.450	26.525
	ผลการเรียน	25.985	16.712	11.813	8.164	5.486	6.759	15.408
Sig.	เพศ	.000	.000	.000	.000	.000	.001	.000
	ผลการเรียน	.000	.000	.001	.004	.019	.010	.000

จากตาราง 12 นักศึกษาเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) และกลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) และรวมทั้งหมดทุกประเภท แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยตัวแปรร่วมคือผลการเรียนมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยแปรปรวนที่ทุกกลวิธีที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่ระดับความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนของเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการใช้กลวิธีจำแนกตามผลการเรียน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทาง โดยมีเพศเป็นตัวแปรร่วม

ค่าทางสถิติ		กลวิธี						
		ความจำ	ปัญญา	ชดเชย	อภิปัญญา	จิตใจ	สังคม	ผลรวม
$\bar{X}$	A	3.2243	3.1340	3.2390	3.4143	3.2535	3.1509	3.2360
	B	3.1206	2.9882	3.0933	3.1350	3.1494	3.0716	3.0930
	C	2.9881	2.9197	3.0265	3.0537	3.0328	2.9780	2.9998
	D	2.8644	2.8175	2.8767	2.9275	2.8567	2.8250	2.8613
	E							
	รวม		3.0357	2.9452	3.0477	3.0897	3.0689	3.0055
SD.	A	.54715	.63959	.59602	.67895	.65380	.90006	.56776
	B	.53337	.61161	.54840	.57019	.64158	.71778	.52263
	C	.51031	.59404	.59712	.58254	.59892	.64659	.49848
	D	.54617	.57854	.60892	.59287	.60264	.67189	.52245
	E	.77693	.56345	.45699	.55131	1.26146	1.07521	.59571
	รวม		.53616	.60678	.58711	.60386	.63481	.70570
df	ผลการเรียน	1	1	1	1	1	1	1
	เพศ	1	1	1	1	1	1	1
F	ผลการเรียน	25.854	17.171	12.012	9.052	5.383	6.647	15.656
	เพศ	7.173	4.286	4.534	10.122	4.742	2.659	6.900
Sig.	ผลการเรียน	.000	.000	.001	.003	.021	.010	.000
	เพศ	.000	.002	.001	.000	.001	.032	.000

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีค่าเฉลี่ยการใช้รายกถวิธีและภาพรวมทั้งหมด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 โดยตัวแปรพร้อมคือเพศมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยแปรปรวนที่ ทุกกถวิธีที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีจะมีระควมถ้การใช้กถวิธีใน การเรียนภาษามากกว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยภาพรวมและเพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศ คณะ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 2118 คน ใน 6 คณะคือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร และคณะวิทยาการจัดการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง (convenience and availability) โดยนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 608 คน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแปลมาจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 ของ Oxford (1989) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังกล่าวเท่ากับ 0.91 ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์หาระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ mean และ standard deviation และเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้วิธี Pair Sample t -Test และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกหลายทาง เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคณะมีส่วนผลการเรียนไม่เท่ากันและมีสัดส่วนเพศหญิงชายไม่เท่ากัน

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับค่าความถี่ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีค่าในระดับใด (คำถามในการวิจัยข้อที่ 1)

ในการตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 นี้ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมแล้วนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0321 จากเกณฑ์ระดับการปฏิบัติ ระดับ 1 ถึง 5 โดยพบว่าระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษโดยตรง (Direct Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0095 โดยที่กลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0357 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.9452 และกลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies)

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0477 และระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม (Indirect Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0547 โดยที่กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.089 กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0689 และ กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0055 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษโดยทางอ้อมมากกว่ากลวิธีการเรียนโดยตรงโดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

2. การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ต่างประเทศ คณะ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ (คำถามในการวิจัยข้อที่ 2)

ในการตอบคำถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยข้อนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบตัวแปรด้านเพศ คณะ และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

เพศ

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่า กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม เท่ากับ 0.0667 โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักศึกษาที่ใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงมากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วย เพศชายมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่ากลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม เท่ากับ 0.0053 โดยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักศึกษาที่ใช้กลวิธีการเรียนโดยตรง มากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วย

นักศึกษาเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษด้านความจำ (Memory strategies) กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation strategies) กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive strategies) กลวิธีด้านจิตใจ (Affective strategies) และกลวิธีด้านสังคม (Social strategies) และรวมทั้งหมด แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยนักศึกษาเพศชายมีระดับการใช้มากกว่านักศึกษาหญิง

คณะ

ทุกคณะมีค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงน้อยกว่ากลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม ยกเว้นคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ทุกคณะไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ยกเว้นคณะ คณะครุศาสตร์และวิทยาการจัดการ โดยนักศึกษาถ้าใช้กลวิธีการเรียนโดยตรงมากก็จะใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมมากไปด้วยทุกคณะ

ผลการเรียน

นักศึกษาที่มีผลการเรียนแตกต่างกันไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และมีการใช้กลวิธีการเรียนโดยทางตรงน้อยกว่า กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม ยกเว้นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนระดับอ่อนมาก ที่ใช้ กลวิธีการเรียนโดยทางตรงมากกว่า และยกเว้นนักศึกษาที่ได้ผลการเรียนระดับดีและปานกลางซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ (80.3%) มีการใช้กลวิธีการเรียนโดยทางตรงน้อยกว่า กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการวิจัยที่ได้ตอบคำถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร คือ เพศ คณะ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงอภิปรายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามดังต่อไปนี้

ในด้านความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศของนักศึกษา จากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่ามีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กันขึ้นอยู่กับบริบทของการวิจัยเช่น การวิจัยของ Shmais (2003) พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีความสัมพันธ์กันกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยในปาเลสไตน์ Ehrman & Oxford (1989) และ Oxford & Nyikos (1989) พบว่านักศึกษาเพศหญิงมักจะใช้กลวิธีบางประเภทมากกว่าผู้เรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ ความแตกต่างนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนเพศหญิงมีความถนัดในเรื่องของสังคมและการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับทั้งทางวิชาการและภาษาได้ดีกว่าเพศชาย แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเพศชายมีระดับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Tran (1988) ซึ่งได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของชาวเวียดนามในสหรัฐอเมริกาและพบว่าชายชาวเวียดนามใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษบางอย่างมากกว่าเพศหญิงเช่นการดูทีวีและฟังวิทยุ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Prokop (1989) ที่พบว่าผู้เรียนเพศชายมีจุดเด่นในความกล้าเสี่ยงและสร้างสรรค์ในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยไม่กลัวต่อการทำผิดกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

ในด้านการความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับคณะวิชาหรือสาขาวิชาของผู้เรียนนั้นพบว่าคณะวิชาของนักศึกษามีความสัมพันธ์น้อยมากกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญณรงค์ อินทรประเสริฐ (2546) ในการศึกษา

การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุรนารีที่พบว่าผู้เรียนต่างสาขาวิชาในภาพรวมมีการใช้ไม่ต่างกัน แต่ตัวแปรร่วมที่ทำให้แตกต่างของความสัมพันธ์คือเพศ เช่นสาขาวิศวกรรมศาสตร์มีประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชายก็จะมีการใช้กลวิธีที่ผู้ชายมีความถนัดมากกว่าเช่นการใช้สื่อการเรียนที่เป็นเทคโนโลยี เป็นต้น

ในด้านของความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนดีจะมีระควมถนัดการใช้กลวิธีในการเรียนภาษามากกว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อนซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Embi, Long & Hamzah (2001) อินทรีนา นามือริงกร์ (2541) และกิจจา กำแหง (2550) ซึ่งหมายความว่ายิ่งนักศึกษาดีกอใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเองมากเท่าไร ก็จะทำให้อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีมีระดับความถนัดการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการสอดแทรกการฝึกใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อให้ นักศึกษาได้มีความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้กลวิธีการเรียน ซึ่งอาจจะทดลองนำกลวิธีต่างๆ มาใช้สอนในห้องเรียนโดยคัดเลือกเฉพาะกลวิธีที่ผู้เรียนยังไม่เคยรู้หรือยังไม่สามารถใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อนเพื่อให้นักศึกษาจะได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคณะของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงคณะที่นักศึกษาเรียนอยู่แต่ควรเน้นการฝึกการใช้กลวิธีการเรียนให้กับนักศึกษาหญิงซึ่งผลการวิจัยพบว่ามีระดับความถนัดการใช้ต่ำกว่านักศึกษาเพศชาย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับนักวิจัย

ควรมีการวิจัยในทำนองเดียวกันอีกแต่ผู้วิจัยควรจะมีการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพราะการสัมภาษณ์จะทำให้ได้ข้อมูลบางอย่างชัดเจนขึ้นในการอธิบายความแตกต่างของผู้เรียนเช่นทัศนคติหรือความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการเรียน

ควรมีการวิจัย โดยการทดลองสอนการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในชั้นเรียน และนอกห้องเรียน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ต่างระดับกันทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนที่มีความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้กลวิธีการเรียน ภาษาอังกฤษจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่เพียงใด

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัจจา กำแหง. (2550). “กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงและต่ำ,”
วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชาญณรงค์ อีทรประเสริฐ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง “การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอก
ชั้น เรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
(ออนไลน์). แหล่งที่มา :
http://sutlib2.sut.ac.th/Sut_Article/Channarong/BIB331_F.pdf
- นฤมล โศตรสมบัติ. (2547). กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
http://stang.sc.mahidol.ac.th/text/pdf/thesis/2003/APPLIN_2003_N237s.pdf
- รัตนา ภูพ็ชรอุดม. (2546). การสำรวจปัญหาและกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยใน
โปรแกรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://www.gits.kmitnb.ac.th/ethesis/data/4880181542.pdf>
- รุ่งแสง ศรีตัมภวา. (2546). การฝึกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทางอ้อมด้านจิตใจและด้านสังคม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
[http://202.28.18.233/dcms/dccheck.php?Int_code=55&RecId=9447&obj_id=107285
&showmenu=no](http://202.28.18.233/dcms/dccheck.php?Int_code=55&RecId=9447&obj_id=107285&showmenu=no)
- สิริชัย กาญจนวาสี. (2537). สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาวิจัย
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีรักษ์ สืบดิน. (2535). ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตาคognition กับการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อาวุธ วาจาสัตย์. (2533). การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อินทรา นามืองรักษ์. (2547). กลวิธีการเรียนและกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษโดย
นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
http://www.tkc.go.th/thesis/abstract.asp?item_id=1022

- Bernat, E. (2006). **Assessing EAP learners' beliefs about language learning in the Australian context.** [Online]. Available : www.asian-efl-journal.com/June_06_eb.ph (10 February).
- Bernat, E & Gvozdenko, I. (2005). "Beliefs about language learning: Current knowledge, pedagogical implications, and new research directions," **TESL_EJ**. 9(1) : 1 – 2.
- Bremner, S. (1999). "Language learning strategies and language proficiency: Investigating the relationship in Hong Kong," **Canadian Language Review**. 55(4) : 1-19.
- Chamot, A.U. (2004). "Issues in language learning strategy research and teaching," **Electronic Journal of Foreign Language Teaching**. 1(1) : 14-26.
- Chamot, A.U. (2005). "Language learning strategy instruction : Current issues and research," **Annual review of Applied Linguistics**. 25 : 112-130.
- Chiya, S. (2003). **The importance of learning styles and learning strategies in EFL teaching in Japan.** (20 February 2006).
- Cohen, A.D. (1995). **Second language learning and use strategies: Clarifying the issues.** Washington, DC : Department of Education.
- Embi, M.A. (2001). "Language learning strategies employed by secondary school students in Malaysia," **Journal Pendidikan**. 26 : 3-20.
- Hong, K. (2006). **Beliefs about language learning and language learning strategy use in an EFL context: A comparison study of monolingual Korean and bilingual Korean-Chinese university students.** [Online]. Available : <http://proquest.umi.com/pqdweb/ipaoto?did=1144192371&sis=1&Fmt=2&clientId=71683&RQT=309&VN> (8 January 2007).
- Intaraprasert, C. (2000). **Language learning strategies employed by engineering students learning English at the tertiary level in Thailand.**
- Lessard-Clouston, M. (1997). **Language learning strategies: An overview for L2 teachers.** <http://iteslj.org/Article/Lessard-Clouston-Strategy.html> (7 January 2007).
- Oxford, R. (1990). **Language Learning Strategies : What every teacher should know.** Boston: Heinle and Heinle.

- Oxford, R. (2003). **Language learning styles and strategies: An overview. Rebecca L.**
[Online]. Available :
www.education.umd.edu?EDCI/SecondLangEd/TESOL/People/Faculty/Dr.%20Oxford/StylesStrategies.doc (12 January 2007).
- Rubin, J. (1981). "Study in cognitive process in second language learning," **Applied Linguistics**. 11(2) : 117-131.
- Tyers, C. (2001). **An investigation into language learning strategies used by a group of Japanese learners of English.**
- Wall, U. (2006). **The preferred learning styles and strategies of adult Thai EFL students in a Bangkok business setting.** [Online]. Available :
www2.warwick.ac.uk/ell/skills/eportfolio/students/efortfoliodirectory/current/elfab/rcl8.pdf (8 January 2007).

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คำชี้แจงแบบสอบถามนี้ประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเลือกข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ขณะนี้ท่านศึกษาอยู่ในคณะวิชา

☐ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	☐ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ คณะครุศาสตร์
☐ คณะวิทยาการจัดการ	☐ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

2. เพศ

- หญิง   ชาย

3. เกรด (ระดับคะแนน) วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานที่เรียนในปีที่หนึ่ง

- A   B+   B   C+   C   D+   D   E

ตอนที่ 2 กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ แต่ละรายการแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	ปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	ปฏิบัติน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อความที่สอดคล้องและตรงกับความคิดเห็นของท่าน

A. Memory Strategies

ข้อ	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของท่าน ทั้งในและนอกห้องเรียน	ปฏิบัติ				น้อยที่สุด
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1	ข้าพเจ้านึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าเอาคำศัพท์ใหม่มาแต่งให้เป็นประโยคเพื่อให้จำคำศัพท์ใหม่ได้					
3	ข้าพเจ้าเชื่อมโยงการออกเสียงคำศัพท์ให้เข้ากับจินตภาพหรือภาพสิ่งต่างๆที่รู้จักคุ้นเคยเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์					
4	ข้าพเจ้าจำคำศัพท์ใหม่โดยนึกภาพสถานการณ์ที่อาจจะใช้คำๆ นั้น					
5	ข้าพเจ้าใช้ความคล้องจองของเสียงในการจำคำศัพท์ใหม่					
6	ข้าพเจ้าใช้บัตรคำในการช่วยจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่					
7	ข้าพเจ้าใช้ท่าทางแสดงความหมายคำศัพท์ (ภาษาอังกฤษ) ใหม่					
8	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ					
9	ข้าพเจ้าจำคำศัพท์หรือสำนวนต่าง ๆ โดยการจำตำแหน่งที่ปรากฏในหน้ากระดาษ, ในป้ายประกาศ หรือเครื่องหมายจราจร					

B. Cognitive strategies

1.	ข้าพเจ้าพูดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่หลาย ๆ ครั้ง					
2.	ข้าพเจ้าพยายามพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนเจ้าของภาษา					
3.	ข้าพเจ้าฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ					
4.	ข้าพเจ้าใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการหลากหลาย					
5.	ข้าพเจ้าเริ่มการสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้าดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษหรือไปดูภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษ					
7.	ข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเพลิดเพลิน					
8.	ข้าพเจ้าเขียนบันทึกข้อความ จดหมาย หรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษ					

ข้อ	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของท่าน ทั้งในและนอกห้องเรียน	ปฏิบัติ				น้อยที่สุด
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	
9.	ข้าพเจ้าอ่านข้อความภาษาอังกฤษผ่านๆก่อนแล้วค่อย กลับมาอ่าน โดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง					
10.	ข้าพเจ้าค้นหาคำศัพท์ภาษาไทยที่คล้ายกับคำศัพท์ ภาษาอังกฤษใหม่					
11.	ข้าพเจ้าพยายามค้นหารูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ					
12.	ข้าพเจ้าค้นหาคำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการ แบ่งคำออกเป็น ส่วน ๆ ตามความเข้าใจ					
13.	ข้าพเจ้าพยายามที่จะไม่แปลคำศัพท์คำต่อคำ					
14.	ข้าพเจ้าสรุปย่อข้อมูลที่ได้อินหรืออ่านมาเป็นภาษาอังกฤษ					

C. Compensation strategies

1.	ข้าพเจ้าให้ความสนใจคำศัพท์ที่ไม่รู้จักโดยการเดา					
2.	เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดคำที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษไม่ออก ข้าพเจ้าจะใช้ท่าทางในการสื่อความหมาย					
3.	ข้าพเจ้าสร้างคำศัพท์ใหม่ ๆ มาใช้เมื่อนึกคำที่เหมาะสมไม่ ออก					
4.	ข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษ โดยไม่ต้องใช้พจนานุกรมหา คำศัพท์ใหม่หมดทุกคำ					
5.	ข้าพเจ้าพยายามเดาคำคุณศัพท์จะพูดอะไรต่อไปเป็น ภาษาอังกฤษ					
6.	เมื่อข้าพเจ้านึกคำภาษาอังกฤษไม่ออกข้าพเจ้าจะใช้คำหรือ วลีที่มีความหมายเหมือนกันมาใช้แทน					

D. Metacognitive strategies

1.	ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีการให้ได้มากที่สุดที่จะใช้ ภาษาอังกฤษ					
2.	ข้าพเจ้าสังเกตการใช้ภาษาอังกฤษที่ผิดของตัวเองแล้วใช้ ข้อสังเกตนั้นมาปรับปรุงให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
3.	เมื่อมีใครพูดภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะตั้งใจฟัง					
4.	ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีการที่เรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น กว่าเดิม					

ข้อ	กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของท่าน ทั้งในและนอกห้องเรียน	ปฏิบัติ				น้อยที่สุด
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	
5.	ข้าพเจ้ากำหนดตารางกิจกรรมของตนเองเพื่อให้มีเวลามาก เพียงพอในการศึกษาภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้าหาคนที่ช่วยพูดภาษาอังกฤษด้วยอยู่เสมอ					
7.	ข้าพเจ้าหาโอกาสที่จะอ่านภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่ มากได้					
8.	ข้าพเจ้ามีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ					
9.	ข้าพเจ้าใส่ใจความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของ ตนเอง					

E. Affective Strategies

1.	ข้าพเจ้าพยายามไม่เครียดเมื่อไรก็ตามที่ฉันกลัวที่จะใช้ ภาษาอังกฤษ					
2.	ข้าพเจ้าให้กำลังใจตัวเองให้กล้าพูดภาษาอังกฤษแม้แต่ตอน ที่กลัวว่าจะพูดผิด					
3.	ข้าพเจ้าให้รางวัลตัวเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี					
4.	ข้าพเจ้าสังเกตว่าตนเองเครียดหรือประหม่าเมื่อเรียน ภาษาอังกฤษหรือใช้ภาษาอังกฤษ					
5.	ข้าพเจ้าจดบันทึกความรู้สึกของข้าพเจ้าไว้ในสมุดบันทึก การเรียนภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้าเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ ให้คนอื่นฟัง					

F. Social strategies

1.	ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่ได้ยินข้าพเจ้าจะขอให้คน พูดพูดช้าลงหรือขอให้พูดใหม่					
2.	ข้าพเจ้าขอให้เจ้าของภาษาอังกฤษช่วยแก้ไขเมื่อฉันพูดผิด					
3.	ข้าพเจ้าฝึกใช้ภาษาอังกฤษกับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน					
4.	ข้าพเจ้าขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษาเมื่อมีปัญหา					
5.	ข้าพเจ้าถามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ					
6.	ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษ					